

Helsingin hovioikeudelle

Vireille tuleva kantelu ja sen saate

Liitetiedostona 1 on kantelu vangitsemisesta Länsi-Uudenmaan KäO:n (KäT Marjatta Bergin) päätöksestä 24/1884 asiassa PK 24/1215, joka on tehty 18.11.2024.

Liitetiedostona ovat myös asian todisteet, jotka mahtuvat tähän sähköpostilähetykseen. Muut todisteet toimitan kohta erikseen. Ne ovat asian uusia todisteita. Lisäksi nimetään todisteet ja henkilötodistelu, jotka KäO:ssa on jätetty käsittelemättä ja kirjelmän lopussa oleva normatiivinen aineisto. Koska asia on laaja, tämän sähköpostin kentässä on keskeinen juridiikka tiivistelmänä. Kentän koko viesti on samalla myös virallinen osa kantelua. Syyttömän Kavoniuksen vangitseminen jatkaminen on rikos perusteilla, jotka kirjelmistä todisteineen selviävät.

Kiireellisenä käsittely ja vaatimus syyttömänä vangitun Jaana Kavoniuksen välittömästä vapauttamisesta

Vangitseminen ja syytteet tulee poistaa, koska syytettynä ja vangittuna on väärä henkilö, rikosten uhri.

Asiassa on kyse törkeästä rikoksesta, jossa täysin syytön selvässä rikosuhriasemassa oleva Kavonius ja perheensä on ensin tahallisesti alistettu valtavalle rikosmäärälle, hakattu ja sitten saman verkoston rikoksilla syytön rikosten uhrin asemassa oleva Kavonius on lavastettu syytteisiin ja vangituksi tahallaan samalla tavalla olemattomista teoista, joiden vuoksi Auer ja Kukka ratkaisulla **KKO 2024:76** vapautettiin ja estämällä kokonaan hänen todistelunsa kaikissa vaiheissa.

Asiaan on sovellettava pakollisena EIS 5 artiklaa, PKL 3:15 §:n normia ja sen määräaika ja PKL 2:13 §:ää sekä niitä periaatteita, jotka ratkaisussa **KKO 2024:20** on KKO:n tuoreella ratkaisulla vahvistettu. **Niitä normeja tulee soveltaa sanamuodon mukaisesti ja tuoreeseen KKO:n ratkaisuun selvästi kirjoitetulla tavalla, jossa tulee tulkita vangitun oikeuksia EIS 5 artiklan sisältöä vastaavalla tavalla ja kaikkiin "vangitsemisiin", aivan kuten selvillä sanamuodoilla on säädetty.**

Syyttömänä vangitun vapauttaminen on toteutettava heti, jotta hän pääsee jouluksi palaamaan maineeltaan palautettuna kotiinsa lapsensa luo. Kavonius on heti määrättävä vapautettavaksi sillä perusteella, että vangitseminen- ja syyttämisedellytykset ovat puuttuneet jo KäO:ssa 26.3.2024 vangitsemisessa alusta saakka vangitsijoiden ja syyttäjien tieteen ja puuttuvat edelleen.

Kantelun alaisessa päätöksessä on esitetty tulkinta, jota EIS 5 artikla ja mikään laki ei mahdollista

Koko ratkaisu tulee poistaa vakavien ihmisoikeusloukkausten vuoksi, ja koska päätöksessä väitetään, että Kavoniukseen voisi kohdistaa:

- 1) syyttömään kohdistetun vangitsemisen kuusi kertaa todistelu syyttömyydestä kokonaan
- 2) **"ikuisesti vangitsemisen" vangitsemispäätöksellä ilman todistelua** ja menettelyssä, jossa vangitsemispäätökseen ei liittyisi lainkaan EIS 5 artiklan ihmisoikeudeksi säätämää ja jokaiselle vangitulla selvästi PKL 3:15 §:ssä ja PKL 2:13 §:ssä säädettyä **MITÄÄN muutoksenhakuoikeutta**, vaikka tällaista harkintavaltaa vangitsemisen toteuttaneilla ei ole Kavoniukseen nähden ollut lainkaan eikä EIS 5 artikla ja KKO:n tuore ratkaisu salli sellaista mielivaltaa.

Päätöksessä väitetään, että PKL 3:15 §:ää ja siinä olevaa määräaikaa ei muka sovellettaisi lainkaan poissaolevana vangittuihin, ja että tuomioistuimella ei muka olisi lainkaan velvollisuutta käsitellä Kavoniuksen vapauttamisvaatimuksia laissa säädettyssä määräajassa, **vaikka PKL 3:15 § koskee kaikkia vangittua eikä EIS 5 artikla mahdollista päätökseen kirjoitettua tulkintaa, koska termi "viipymättä" ja oikeus riitauttaa vangitsemisen laillisuus alkaa tietenkin siitä ajankohdasta, kun henkilön perus- ja ihmisoikeuksiin on puututtu vangitsemispäätöksellä eikä vuosien päästä.**

PKL 3:15 § ja EIS 5 artikla eivät mahdollista Kät Marjatta Bergin ratkaisussa toteutettua tulkintaa, jossa poissaolevana vangitulla ei olisi lainkaan käytössä EIS 5 artiklan ja PKL 3:15 §:n ja PKL 2:13 §:n kaikille vangituille säätämää oikeutta "viipymättä" saada vangitsemisen laillisuus tutkittua ja lainvastainen vangitseminen loppumaan.

PKL 3:15 §, PKL 2:13 § ja EIS 5 artikla eivät säädä mahdolliseksi Bergin päätöksessä sovellettua lakiin perustumatonta ja normien sanamuodoista irtaantunutta tulkintaa, jossa väitetään, että poissa olevana vangitun oikeus tutkituttaa vangitsemisen laittomuus alkaisi vasta siitä, kun hänet on jossain pidätetty tai siirretty fyysisesti vankilaan. **Sellaista sanamuotoa ei ole pakkokeinolakiin ja EIS 5 artiklaan säädetty eivätkä EIS 5 artikla ja EIS 6,8, 17-18 artiklat mahdollista tulkintaa, joka tarkoittaa, että poissaolevana vangitulla ei olisi EIS 5 artiklan ja PKL 3:15 §:n säätämää "viipymättä" riitautuksen oikeutta, vaan vasta myöhemmin ehkä vuosien päästä tai ei koskaan.**

EIS 5 artikla sisältää täysin selvän sanamuodon mukaisesti KAIKKI tapaukset, joissa ihmisen vapauden ihmisoikeuteen on millä tahansa tavalla "pidättämällä TAI muuten" puututtu ja puuttuminen vapauden ihmisoikeuteen tapahtuu jo vangitsemispäätöksellä eikä vasta myöhemmin. Myöskään PKL 3:15 § ei säädä mahdolliseksi myöhentää sitä ajankohtaa, koska PKL 3:15 § kattaa kaikki "vangitut", joilla oikeus riitauttaa vangitsemisen laillisuus ja velvollisuus käsitellä vangitun vapauttamisvaatimus alkaa heti eikä pidätystahetuksesta eikä fyysisestä vankilaan siirtämisestä.

Bergin päätös perustuu rikolliseen mielivaltaan. Sellainen tulkinta tarkoittaisi, että jatkossa kuka tahansa syytön voitaisiin mielivaltaisesti määrätä poissaolevana vangituksi täysin ilman todisteita miten pitkäksi aikaa tahansa todistelu syyttömyydestä kokonaan estäen ja valehtelemalla päätöksissä, että EIS 5 artikla ja mitkään vangitun oikeudet ja muutoksenhakumahdollisuudet eivät myöskään olisi lainkaan käytössä.

Syyttömyysolettaman loukkaus väärän oikeustapauksen tahallisella soveltamisella syyttömän tahalliseksi vangitsemiseksi

Kavoniuksen vangitsijat ovat toteuttaneet tahallaan **PKL 3:15 §:n, EIS 5 artiklan ja PKL 2:13 §:n vastaisen "ikuisen vangitsemisen" ja jättäneet soveltamatta vapauttamisvaatimukseen säädetty normit ja KKO:n ratkaisun KKO 2024:20 kokonaan.**

Lisäksi he ovat laittoman vangitsemisen tarkoituksissa soveltaneet tahallaan väärää oikeustapausta (KKO 2022:55) vangitakseen syyttömän Kavoniuksen. Tuo ratkaisu koski kärkeäoikeudessa rikoksista jo tuomittua ja hänen muutoksenhakukäsittelyään asiassa, jossa henkilöllä oli ollut normaali läsnäolo ja käsittely KäO:ssa todisteluineen. Kyseinen ratkaisu ei tietenkään sovellu miltään olosuhteiltaan Kavoniukseen, jota ei ole haastettu, mitään

oikeudenkäyntiä ei ole ollut eikä mitään todistelua käsitelty missään vaiheessa. **Syyttömyysolettama tarkoittaa, että Kavoniusta ei ole saanut rinnastaa rikoksista tuomittuun**, kuten valituksenalaisessa päätöksessä on tehty. Väärää ratkaisua tahallaan soveltamalla ja syytön Kavonius ennakkoon tuomittuun rikolliseen rinnastamalla vangitsemispäätösten laatijat ovat toteuttaneet sekä syyttömyysolettaman loukkauksen että törkeän kunnianloukkaus- ja virkarikoksen tahallaan.

Myös täysin selvän tuoreen ratkaisun KKO 2024:20 soveltumattomuus Kavoniuksen asiassa on yhtä tahallista. Tämä näkyy valitusasian **todisteesta 9**, jossa asiassa R 23/1383 tahallaan syyttömään Kavoniukseen kohdistettua syytetä ja täysin laittomia ja aiheettomia vangitsemisvaatimuksia ajava syyttäjä Heikki Kohijoki 4.7.2024 Ylen uutisessa kertoa tietävänsä, että jatkossa **kaikki** syytetyt voivat vedota nimenomaan tähän tuoreeseen ratkaisuun, jonka tahallinen soveltamattomuus samaan aikaan Kavoniuksen asioissa syyttäjien vaatimuksissa ja kaikissa vangitsemispäätöksessä jatkuu.

Kavoniuksen vangitsemisella on toteutettu tahallinen rikos, joka on toteutettu jättämällä tahallaan tuore KKO 2024:20 ratkaisu soveltamatta, vaikka juuri siihen tulkintaan Kavonius vetosi ja siihen hänellä oli oikeus.

Rikollinen valehtelu päätöksissä vireille tuloon estämiseksi ja vaatimusten jättäminen käsittelemättä

Kavonius teki 29.5.2024 vaatimuksen **kotietsintöjen edellytyksen puuttumisen** tutkimisesta ja lisäksi **PKL 2:13 §:ään** perustuvan vaatimuksen kohtuuttoman vangitsemisen kiellon vastaisesta vangitsemisestaan. Kät Mette Manninen laatii ensin kärjäoikeudessa tahallaan 15.10.2024 päätöksen, jossa hän yksinkertaisesti vain valehtelee, että Kavonius olisi laittanut vireille asian, joka ei kuuluisi kärjäoikeuden toimivaltaan. Kavonius oli laittanut poliisilta saamaansa muutoksenhakuohjeen mukaisen pakkokeinolain mukaan vireille selvästi kärjäoikeuden toimivaltaan kuuluvan kotietsintöjen edellytysten tutkimista koskevan asian. Tämän asian vireille tulon Manninen siis esti rikollisella valehtelulla väittämällä täysin selvien normien vastaisesti, että ei kuulu toimivaltaan ja silti Berg jatkanut samaa virkarikollista vangitsemista syyttömään kohdistettuna ja vapautusvaatimusten käsittelyn estämistä. **Sekä KäO:ssa että hovioikeudessa on kaikissa vangitsemispäätöksissä myös jätetty tahallaan käsittelemättä kokonaan Kavoniuksen PKL 2:13 §:ään perustuva** vaatimus, vaikka tuomioistuinlaki säättää kaikkia vaatimuksia koskien ratkaisupakon. Nämä kaikki menettelyvirheet ovat tahallisia, törkeitä rikoksia ja myös purkuperusteita. Päätösten ei kuulu perustua valehteluun lain sisällöstä ja tosiasioista ja silti vain sellaiseen kaikki Kavoniuksen asioissa laaditut saman verkoston päätökset perustuvat.

Syyttäjien salaamat lisätutkinnat ja niiden merkitys

Syyttäjät Juntunen, Mäkelä ja Kohijoki olivat nostaneet syytteet ja ajaneet niitä niin, että **mitään todisteita ei ole käsitelty eikä ketään puolustuksen nimeämää todistajaa ollut kuultu missään vaiheessa esitutkinnassa syyteharkinnassa eikä yhdessäkään 6 vangitsemiskäsittelyssä.** Kaikki estettiin. **EIS 6 artiklan loukkaukset ovat räikeitä eikä mikään ole niitä mahdollistanut.** Jokainen vangitsemispäätös on tehty ilman mitään puolustuksen nimeämää todistelua. Sitä ennen nämä samat syyttäjät ja rikoskumppanina toimineet heidän verkostonsa poliisit olivat estäneet kaikkien asioissa R 23/1220, R 23/1383, R 23/4516 ja R 23/4811 asianomistajiksi väitettyjen rikoskumppaninsa törkeiden petos-, virka- ja väkivalta- ja raiskausrikosten ja muun rikollisuuden tutkinnat.

Kaikki kolme syyttäjää ovat 24.10-25.11.2024 nyt myöntäneet 10 vuotta myöhässä, että kaikki heidän päätöksensä ovat perustuneet valehteluun ja todistelun estämiseen ja käynnistäneet vasta nyt kaikki ne lisätutkinnat, jotka oli se tullut toteuttaa esitutkintavaiheessa 10 vuotta sitten ja nimenomaan tutkia kaikkien asioissa R 23/1220, R 23/1383, R 23/4516 ja R 23/4811 asianomistajiksi väitettyjen, poliisien, syyttäjien ja verkoston

rikoksia toteuttaneiden tuomareiden ja muiden rikoskumppaneiden rikokset **sillä todistelulla, jota nyt vasta käsitellään sen jälkeen, kun niiden kaikkien törkeiden rikosten uhri Jaana Kavonius on 6 kertaa vangittu laittomasti ilman niitä todisteita täysin syyttömänä, lavastettuna.**

Kaikki syyttäjät ovat salanneet näitä lisätutkintoja koko vangitsemiskäsittelyyn ajan aiheuttaakseen vangitsemisvaatimuksillaan tahallaan syyttömään uhrinsa kohdistamansa vangitsemisen jatkumisen. Nämä heidän viestinsä, joilla ovat nyt myöntäneet jälkikäteen Kavoniuksen kaikki lisätutkinnat tarpeellisiksi, ovat samalla heidän kirjallisia tunnustuksiaan kaikkien 6 vangitsemiskäsittelyyn ja syyteharkintojen törkeistä virkarikoksista ja EIS 6 artiklan loukkauksista.

Törkeää näiden rikosten toteutuksessa ovat kaikki niiden osateot, niiden suunnitelmallisuus ja sadistisuus. Suomessa toimii Kavoniuksen paljastama laaja verkosto, joka lavastaa tahallaan täysin syyttömiä ihmisiä vankilaan täysin rikollisen menetelmin. Tapaus Auer ei suinkaan ole yksittäistapaus ja sellaisesta lavastamisesta Kavoniukseen kohdistettuna on myös kyse.

Syyttömän Kavoniuksen vangitseminen on törkeä vapaudenriisto, tahdonvastaisen katoamisen aiheuttaminen ja vangitsemisen rikoksilla on aiheutettu valtavat vahingot tasa-arvolakia ja muuta normistoa rikkomalla

RL 11:4c § (3.3.2023/328) Tahdonvastaisen katoamisen toteuttaminen

*"Joka valtion edustajana tai sen luvalla, tuella tai suostumuksella pidättämällä, vangitsemalla, kaappaamalla tai muulla tavoin riistää toiselta liikkumisvapauden tai eristää toisen tämän ympäristöstä, **kiistää vapaudenriiston jälkeen sen tapahtumisen** taikka salaa vapaudenriiston kohteeksi joutuneen olinpaikan tai sen, mitä hänelle on tapahtunut, ja **aiheuttaa menettelyllään vapaudenriiston kohteeksi joutuneen jäämisen vaille oikeussuojaa**, on tuomittava tahdonvastaisen katoamisen toteuttamisesta vankeuteen vähintään neljäksi kuukaudeksi ja enintään neljäksi vuodeksi.*

Yritys on rangaistava."

Vangitseminen tulee kantelun päätöksellä lopettaa, koska kantelun alaisella ja muilla **vangitsemispäätöksillä on toteutettu RL 11:4 c §:n säättämä rikos**

- 1) **vangitsemalla syytön Kavonius kuusi kertaa kokonaan ilman todisteita**
- 2) **sitten laadittu tahallaan laittoman mielivaltaisen vangitsemisen tahalliseksi jatkamiseksi lakiin perustumattomia tulkintoja, joissa vangitsemisen tapahtuminen on kiistetty**
- 3) **myös laissa ja EIS 5 artiklassa säädetty muutoksenhakukeinot estetty valehtelemalla, että vangitsemispäätöksillä ei muka olisi toteutettu vangittuun nähden vapauden ihmisoikeuteen puuttumista eikä "vangitsemista".**

Kirjelmässä ja rikosilmoituksissa kuvattu Jaana Kavoniukseen kohdistettu rikos toteuttaa **RL 11:4c §:n** teonkuvauksen ja rikos on jatkunut yli vuoden ja jatkuu edelleen. Kavoniuksen vaientamisessa on käytetty törkeitä vapaudenriistorikoksia ja **RL 11:4c §:ssä** säädettyä Jaana Kavoniukseen kohdistettuna tahdonvastaisen katoamisen aiheuttamista, jolla on **estetty myös lainkohdassa tarkoitetulla tavalla myös EIS 5 artiklan, PKL 3:15 §:n ja PKL 2:13 §:n säättämät oikeussuojakeinot valehtelemalla päätöksessä, että vangitsemispäätös ei muka synnyttäisi oikeutta tutkituttaa sitä vangitsemispäätöstä "viipymättä" EIS 5 artiklan ja PKL 3:15 ja 2:13 §:n säättämällä tavalla ja myös hänen lapsensa Martin oikeus normaaliin turvalliseen koulunkäyntiin ja elämiseen, EIS 8 artiklan takaamat kaikki oikeudet, äidin lähivanhemmuuden toteutus.**

Wallinin ja Kavoniuksen lavastus liittyvät toisiinsa ja niillä on sama motiivi ja samat tekijät, jotka lavastivat myös Auerin ja Kukan

Kirjelmästä selviää, että Kavonius ja hänen lääkäriinsä Matti Wallin ovat joutuneet tämän saman verkoston samalla tavalla toteuttamien rikollisten lavastusten kohteeksi ja niiden motiivina on toisaalla vireillä olevien testamenttiriitojen oikeudenkäyntien sisältöön, todisteluun ja tulokseen vaikuttaminen lavastamalla kantajaosapuolten todistaja Kavonius ja asiantuntijakuultava Wallin olemattomista rikoksista kantajaosapuolena olevien Palosten omaisten vahingoksi ja vastaajina olevien Ruohosten perheen ja Jukka Ritvasen muodostaman kultin ja heidän asiamiestensä miljoonarikoshyödyn hankkimistarkoituksessa. Wallin on 26.1.2024 lavastettu olemattoman viestin lähettäjänä ja tuomiota pidetty verkoston rikoskumppanien, mm. **poliisi Jari Riialin** ja jatkolupien estäjien päätöksillä voimassa. Lavastuksia on toteuttamassa VarsKäO:n entinen **laamanni Martti Juntikka, apulaismetsästysjohtaja Jukka Rappe, jotka ovat olleet lavastamassa myös Auerin, Kukan ja muita uhreja.** Lounais-Suomen poliisissa sama kopla tahallisesti valheellisilla tutkinnanrajoituksissa asiassa **5650/R/43808/21** ja **Juntikka ja Riiali ym. asianumerolla 5650/R/21969/23** jatkavat lavastuksiaan ja pyrkivät estämään virkarikostensa avulla kultin rikostuomiot ja jatkamaan Kavoniukseen kohdistettua lavastusta asianumerolla **R 23/1220**.

Samaan aikaan jätetty 9.12.2024 rikosilmoitus ja kansainväliset prosessit

Koska kaikki tämän vangitsemisasian kohteena olevat vangitsemispäätökset ja lavastukset asianumerolla R 23/1220, R 23/1383, R 23/4516, R 23/4811 ovat törkeitä rikoksia, joista on täysi näyttö, Kavonius on **tänään 9.12.2024 samaan aikaan jättänyt myös virallisen rikosilmoituksen** vangitsemisen, lavastusten, tutkinnantappojen rikoksista ja myös edeltävästä KÄT Mannisen ym. rikoksista, joilla kolmen poliisin Kavoniuksen kotiin ja useisiin koteihin tunkeutumista koskeva Länsi-Uudenmaan KÄO:ssa käsiteltäväksi säädetty asia on tahallaan estetty sekä Tuure että Jaana Kavoniuksen vireille laittamassa asiassa, jossa mikään laki ei niitä rikoksia ole mahdollistanut. Rikosilmoitus on tämän valitusasian **todiste 8**.

Kavonius, Suomen EIT:ssä voittanut poliitikko Liisa Mariapori ja suuri määrä saman lavastuksia toteuttavan verkoston rikosten uhreina olevia suomalaisia ovat käynnistämässä **alkuvuonna 2025 ICC-tuomioistuimessa** rikosprosessin **Suomen valtiolta vastaan** ja tekevät myös Euroopan Unionin itsenäiselle syyttäväviranomaiselle (**EPPO**) virallisen rikosilmoituksen Suomen viranomaisrikollisuuden laajuudesta ja korruptiosta. Valtion suostumusta ei tarvita ICC-prosessiin, joka ei koske yksittäistapausta. Verkoston rikollisuus koskee vuosittain 500 syyttömänä vankilaan lavastettua, 120.000-160.000 tutkinnantappojen uhria vuosittain ja valtavaa rikollista toimintaa toteuttavaa verkostoa, joka niitä lavastuksia, vireille tulon estämisiä ja tutkinnantappoja järjestäytyneenä rikollisryhmittymänä (RL 6:5 § 2 mom) on Suomessa toteuttanut vuosikymmeniä. **LIITE 1-4 asiakirjoissa** (valituksen todiste 14) on luettelo virkamiehistä, joiden päätöksillä verkoston rikollisuutta on toteutettu ja rikoshyötyjä. Luettelo ei ole tyhjentävä.

Lisäksi on vireillä Euroopan neuvostolle tehty vaatimus Suomen erottamisesta neuvoston jäsenyydestä laajojen ja törkeiden ihmisoikeusrikosten perusteella ja Kavoniuksen USA:lle ja tulevalle Trumpin hallinnolle jättämä 17.11.2024 virallinen turvapaikkahakemus, joka on tässä valitusasiassa **todisteena 7**.

Syyttömän vangitseminen on murhaa pahempi rikos, jossa syyttömän äidin vangitseminen kohdistuu myös Kavoniuksen pieneen lapseen

Kirjailija Tuire Malmstedt on tuoreessa ”Kaikki valta maan päällä”-kirjassaan kuvannut asian R 23/1220 asianomistajiksi väitettyjä Ruuhosia ja Ritvasta kulttina. Kulttikirjan kirjoittaja kertoo kirjansa alussa, että hänen tutkimustensa perusteella **ihmiskunnan pahin rikos ei ole murha, vaan elävän ihmisen vapauden eli syyttömän vangitseminen.** Kultin uhri Elisa Palonen oli kultin rikoksen uhri vuosikymmeniä ja vapautui vasta kuolemalla. Jaana Kavonius on saman murhaa pahemman törkeän vapaudenriistorikoksen ja RL 11:4c §:n tarkoittaman rikoksen uhrina sellaiseen vapauden menetyksen tahallaan lavastettuna eivätkä Ruuhoset ja Ritvanen ja kukaan muukaan asianomistajiksi asioissa R 23/1220, R 23/1383, R 23/4516 ja R 23/4811 väitetyistä ole näytöllisesti millään perusteella Kavoniuksen rikosten uhreja, vaan päinvastoin. Asioissa R 23/4516 ja R 23/4811 asianomistajiksi väitettyjen henkilöiden törkeiden väkivaltarikosten uhri on myös hänen lapsensa Martti Kavonius. Jaana Kavoniuksen kuuluu päästä vapaaksi elämään syyttömäksi todistettuna lapsensa kanssa omaan kotiinsa ja **sen kuului tapahtua ne todisteet esitutkinnassa käsittelemällä ja todistajat kuulemalla, jotka olisi kuulunut kuulla 10 vuotta sitten eikä sen jälkeen, kun syytön äiti on kuusi kertaa vangittu ilman mitään todistelua.**

Laitila 9.12.2024

Lauri Saarela

Lupalakimies, OTM